

EXPUNERE DE MOTIVE

În anul 2003, prin Legea nr. 217, legiuitorul a dispus o serie de măsuri în vederea combaterii și prevenirii violenței domestice. Modificările efectuate în anul 2012 **au introdus în legislația românească instituția ordinului de protecție**, binecunoscută și cu efecte benefice în alte țări membre ale Uniunii Europene. Ca urmare a ratificării de către România a Convenției de la Istanbul, în iulie 2018 Legea nr. 217/2003 a fost din nou modificată, **protecția victimelor violenței în familie cunoscând o nouă evoluție odată cu introducerea ordinului provizoriu de protecție.**

Însă, în acest moment, legislația prezintă o sincopă majoră, care poate deveni chiar fatală pentru victimele violenței domestice. Formularea actuală a normei de la art. 30, alin. (1) din Legea nr. 217/2003 este de așa natură **încât numeroase instanțe de judecată dau posibilitatea declarării apelului doar în acele situații în care pe fond s-a pronunțat o soluție de admitere a cererii de acordare a ordinului de protecție.** Astfel, în cazul respingerii de către prima instanță, reclamantul nu are o cale de atac a hotărârii, de acest drept putând beneficia doar pârâtul.

Având în vedere că cele mai recente statistici ale Inspectoratului General al Poliției Române (februarie 2018) ne arată existența unui număr anual de 20.531 de cazuri de violență în familie (aprox. unul la fiecare 25 de minute), considerăm că modificarea acestei norme este imperioasă. **Totodată, această modificare se impune și pentru a asigura ambelor părți drepturile egale în cazul proceselor ce au ca obiect emiterea ordinului de protecție, în conformitate cu litera și spiritul art. 16, alin. (1) și art. 124, alin. (2) din Constituția României.**

În numele inițiatorilor,

Petre-Florin Manole

Deputat, circumscripția nr. 42 București